

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA ŚLĄSKIEGO

Katowice, dnia 9 grudnia 2025 r.

Poz. 7303

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE NPII.4131.1.701.2025 WOJEWODY ŚLĄSKIEGO

z dnia 4 grudnia 2025 r.

Na podstawie art. 91 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2025 r. poz. 1153)

stwierdzam nieważność

uchwały Nr 212/XX/2025 Rady Miejskiej w Lublińcu z dnia 30 października 2025 r. w sprawie ustanowienia użytku ekologicznego pod nazwą „Torfowisko Rosiczka”, w całości, jako sprzecznej z art. 44 ust. 3a ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. z 2024 r. poz. 1478 ze zm.), dalej, jako „ustawa”.

Uzasadnienie

Na sesji w dniu 30 października 2025 r. Rada Miejska w Lublińcu podjęła uchwałę nr 212/XX/2025 w sprawie ustanowienia użytku ekologicznego pod nazwą „Torfowisko Rosiczka”.

Pismem nr WZ.6121.00002.2025 z dnia 3 listopada 2025 r. Zastępca Burmistrza Miasta Lublińca poinformował organ nadzoru, że w uchwale błędnie wskazano, że projekt uchwały został uzgodniony z Regionalnym Dyrektorem Ochrony Środowiska w Katowicach.

W związku z powyższym w toku badania legalności przedmiotowej uchwały organ nadzoru uznał, iż jest ona niezgodna z prawem.

Uchwała została podjęta m.in. na podstawie art. 40 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym oraz art. 44 ust. 1, 2 i 3a ustawy.

Stosownie do treści art. 44 ust. 1, 2, 3a i 3b ustawy: *1. Ustanowienie pomnika przyrody, stanowiska dokumentacyjnego, użytku ekologicznego lub zespołu przyrodniczo-krajobrazowego następuje w drodze uchwały rady gminy.*

2. Uchwała rady gminy, o której mowa w ust. 1, określa nazwę danego obiektu lub obszaru, jego położenie, sprawującego nadzór, szczególne cele ochrony, w razie potrzeby ustalenia dotyczące jego czynnej ochrony oraz zakazy właściwe dla tego obiektu, obszaru lub jego części, wybrane spośród zakazów wymienionych w art. 45 ust. 1. (...)

3a. Projekty uchwał, o których mowa w ust. 1 i 3, wymagają uzgodnienia z właściwym regionalnym dyrektorem ochrony środowiska.

3b. Uzgodnienia, o którym mowa w ust. 3a, dokonuje się w trybie art. 106 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego, z zastrzeżeniem że brak przedstawienia stanowiska w terminie miesiąca od dnia otrzymania projektu uchwały, jest uważane za uzgodnienie projektu.

Uchwała podjęta na podstawie ww. przepisu stanowi akt prawa miejscowego w rozumieniu art. 40 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym. Przyznane organowi stanowiącemu gminy powyższym przepisem kompetencje, ograniczone zostały do ustalenia w uchwale kwestii ściśle określonych.

Jednocześnie zwrócić należy uwagę, że stosownie do treści art. 44 ust. 3a ustawy, podjęcie uchwały w sprawie ustanowienia użytku ekologicznego, podlega szczególnej procedurze, której istotnym elementem jest konieczność *uzgodnienia* projektu uchwały z właściwym regionalnym dyrektorem ochrony środowiska.

Należy wskazać, że uzgodnienie jest formą wpływu jednego organu na drugi, bo uzależnia możliwości wydania aktu od akceptacji jego treści przez organ uzgadniający (zob. wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z 9 grudnia 2015 r., sygn. akt IV SA/Wa 2419/15). Co ważne, ma charakter wiążący w stosunku do organu administracji publicznej decydującego w sprawie głównej – inaczej niż w przypadku opinii. Podkreślić należy, że stanowisko organu uzgadniającego może przesądzić o treści podejmowanej uchwały. Uzgadnianie jest postępowaniem zmierzającym do wypracowania wspólnego stanowiska, tym samym ma ono charakter wiążący dla adresata. Musi on uwzględnić stanowisko podmiotu współdziałającego. Do podobnej konstatacji doszedł Wojewódzki Sąd Administracyjny w Opolu, zdaniem którego: „(...) uzgodnienie (w odróżnieniu od opiniowania) jest sposobem wyrażania w sprawie przez określony podmiot stanowiska, które jest dla organu stanowiącego wiążące. Uzgodnienie zatem w tym rozumieniu polega na „wyrażeniu zgody, a więc aktu woli podmiotu uzgadniającego, na treść zawartą w projekcie uchwały (...). Podmioty uzgadniające bowiem, w sprawach leżących w ich zakresie działania, są bardziej kompetentne do oceny projektu niż organ stanowiący (D. Dąbek, Prawo miejscowe samorządu terytorialnego, Bydgoszcz-Kraków 2004, s. 283). Pogląd powyższy jest poparty słownikową definicją terminu „uzgadniać”, przez który należy rozumieć: „uczynić zgodnym z czymś, doprowadzić do braku rozbieżności, obopólnie wyrazić na coś zgodę” (wyrok z dnia 16 lipca 2009 roku, II SA/Op 140/09). Zakres uzgodnienia, którego dokonuje organ uzgadniający, obejmuje w tym wypadku nie tylko samą treść uchwały, ale i ocenę przesłanek dopuszczających jej podjęcie. A to oznacza, że organ stanowiący jest związany stanowiskiem organu uzgadniającego i tym samym uchwała nie może być sprzeczna ze stanowiskiem tego organu.

Wprowadzony ustawowo wymóg współdziałania organów administracji publicznej z innymi podmiotami przy podejmowaniu określonych rozstrzygnięć tu: w formie uzgodnienia, oznacza, że organ ten jest bezwzględnie zobowiązany do wystąpienia o dokonanie uzgodnień do właściwych podmiotów. Dokonanie uzgodnień bowiem jest warunkiem *sine qua non* ważnie podjętej uchwały przez Radę Miejską. Przy tym jest zarazem działaniem *ex ante* (uprzednim) poprzedzającym podjęcie uchwały – w związku z czym żadne działania naprawcze podjęte *ex post* nie są w stanie konwalidować wadliwej (z powodu zaniechanych czynności) procedury uchwałodawczej.

W konsekwencji należy uznać, że brak uzgodnienia uchwały na etapie projektu, w sytuacji gdy przepis tego wymaga, stanowi o istotnym naruszeniu prawa, to jest art. 44 ust. 3a ustawy skutkującym stwierdzeniem nieważności w całości tak podjętego aktu.

Powyżej opisane uchybienie należy zaliczyć do kategorii istotnych naruszeń prawa. Za istotne naruszenie prawa uznaje się uchybienie prowadzące do skutków, które nie mogą być tolerowane w demokratycznym państwie prawnym. Istotne naruszenie prawa powoduje, że akt pozostaje w wyraźnej sprzeczności z określonym przepisem prawnym, a sprzeczność ta jest oczywista, bezpośrednia, i wynika wprost z porównania treści przepisu z ocenianą regulacją. Chodzi tu o wady kwalifikowane, z powodu których cały akt lub jego część nie powinien wejść w ogóle do obrotu prawnego. W takiej sytuacji konieczne jest stwierdzenie nieważności aktu, czyli jego wyeliminowanie z obrotu prawnego z mocą *ex tunc*, co powoduje, że dany akt, czy jego część nie wywołuje skutków prawnych od daty jego podjęcia (zob. wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 7 marca 2017 r., sygn. akt II SA/Wa 2197/16, wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Olsztynie z dnia 24 stycznia 2019 r., sygn. akt II SA/Ol 859/18, wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gdańsku z dnia 9 stycznia 2019 r., sygn. akt II SA/Gd 693/18; CBOSA).

Przepis art. 91 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym stanowi, iż uchwała lub zarządzenie organu gminy sprzeczne z prawem są nieważne. O nieważności uchwały lub zarządzenia w całości lub w części orzeka organ nadzoru w terminie nie dłuższym niż 30 dni od dnia doręczenia uchwały lub zarządzenia, w trybie określonym w art. 90.

Mając powyższe na uwadze, stwierdzenie nieważności uchwały Nr 212/XX/2025 Rady Miejskiej w Lublińcu z dnia 30 października 2025 r. w sprawie ustanowienia użytku ekologicznego pod nazwą „Torfowisko Rosiczka” – w całości, należy uznać za uzasadnione i konieczne.

Pouczenie

Stwierdzenie nieważności uchwały, zgodnie z art. 92 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym, wstrzymuje jej wykonanie z mocy prawa, z dniem doręczenia rozstrzygnięcia nadzorczego.

Na niniejsze rozstrzygnięcie nadzorcze służy skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach, za pośrednictwem Wojewody Śląskiego, w terminie 30 dni licząc od dnia doręczenia rozstrzygnięcia.

z up. Wojewody Śląskiego
Zastępca Dyrektora Wydziału Nadzoru Prawnego

Iwona Andruszkiewicz